

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 4 maja 2016 roku Sąd Rejonowy w Skierniewicach:

- 1) stwierdził, że nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym wydany przez Sąd Rejonowy w Skierniewicach w dniu 13 listopada 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt I Nc 1146/15 utracił moc wobec G. K. w całości,
- 2) zasądził od G. K. na rzecz Zakładu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w M. kwotę 3.973,19 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:
  - a) od kwoty 16,92 zł za okres od dnia 13 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty,
  - b) od kwoty 1.615,83 zł za okres od dnia 12 września 2014 roku do dnia zapłaty,
  - c) od kwoty 538,50 zł za okres od dnia 11 listopada 2014 roku do dnia zapłaty,
  - d) od kwoty 636,71 zł za okres od dnia 22 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty,
  - e) od kwoty 34,62 zł za okres od dnia 27 marca 2015 roku do dnia zapłaty,
  - f) od kwoty 911,75 zł za okres od dnia 20 maja 2015 roku do dnia zapłaty,
  - g) od kwoty 218,86 zł za okres od dnia 17 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty,
- 3) zasądził od G. K. na rzecz Zakładu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w M. kwotę 717 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od powyższego wyroku złożył pozwany podnosząc zarzut naruszenia art. 5 k.c. przez jego niezastosowanie mimo tego, że roszczenie strony powodowej w stosunku do pozwanego jest sprzeczne z zasadami współzycia społecznego.

Skarżący podkreślił, iż w spornym okresie nie korzystał z usług świadczonych przez powoda, gdyż przebywał za granicą, a po powrocie nie mógł dostać się na wspólną nieruchomość. Korzyści wynikające z korzystania z nieruchomości czerpała wyłącznie żona pozwanego.

W konkluzji pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez oddalenie powództwa i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Mając na uwadze, że niniejsza sprawa podlega rozpoznaniu według przepisów o postępowaniu uproszczonym i Sąd drugiej instancji nie przeprowadzał postępowania dowodowego, to stosownie do art. 505¹³ § 2 k.p.c. uzasadnienie wyroku zostaje ograniczone jedynie do wyjaśnienia jego podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Ustalenia faktyczne, jak również ocena prawna przedstawiona w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia przez Sąd Rejonowy, znajdują pełną akceptację Sądu Okręgowego.

Wbrew stanowisku skarżącego Sąd Rejonowy nie dopuścił się naruszenia wskazanego w zarzutach apelacji przepisu.

Należy bowiem podkreślić, iż istotą prawa cywilnego jest strzeżenie praw podmiotowych, a zatem wszelkie rozstrzygnięcia prowadzące do redukcji bądź unicestwienia tych praw mają charakter wyjątkowy. Odmowa udzielenia

ochrony prawnej na podstawie art. 5 k.c., z uwagi na jego wyjątkowy - w powyższym ujęciu charakter, musi być uzasadniona istnieniem okoliczności rażących i nieakceptowanych w świetle powszechnie uznawanych w społeczeństwie wartości.

Okoliczności takie jednakże w niniejszej sprawie nie występują.

W szczególności przesłanek do oddalenia żądania pozwu na podstawie art. 5 k.c. nie można upatrywać w tym, iż pozwany nie korzystał z nieruchomości i usług świadczonych przez powoda w okresie, za jaki dochodzone jest roszczenie. Prawdopodobności tej oceny nie może podważać akcentowany przez skarżącego fakt, iż w tym okresie przebywał za granicą. Pozwany decydując się na wyjazd za granicę nie zabezpieczył dostatecznie swoich interesów związanych z zarządem wspólną nieruchomością. Skarżący winien mieć bowiem świadomość ciężących na nim zobowiązań wynikających z umowy z dnia 6 sierpnia 2008 roku o doprowadzenie wody do budynku. Z odpowiedzialności materialno - prawnej w stosunku do powoda nie zwalnia go zatem fakt, iż podczas pobytu za granicą pozwany nie zapewnił realnego wpływu na czynności dotyczące pozostawionego w kraju mienia.

Całkowicie bez znaczenia dla zasadności dochodzonego w tej sprawie roszczenia ma wynik postępowania o ustanowienie rozdzielności majątkowej między pozwanym, a jego małżonką. Źródła odpowiedzialności pozwanego z tytułu umowy z dnia 6 sierpnia 2008 roku znajdują się bowiem poza ustrojem majątkowym małżeńskim, a wynikają z przepisu art. 370 k.c., który stanowi, że jeżeli kilka osób zaciągnęło zobowiązanie dotyczące ich wspólnego mienia, są one zobowiązane solidarnie, chyba że umówiono się inaczej. Omawiany przepis statuuje zatem zasadę odpowiedzialności solidarnej za zobowiązania niezależnie nie tylko od rodzaju ustroju majątkowego małżeńskiego między dłużnikami, ale także od tego, czy pozostają oni w związku małżeńskim. Stąd też akcentowana przez pozwanego okoliczność, iż przed powstaniem zadłużenia istniała między nim, a małżonką rozdzielność majątkowa, w niniejszej sprawie nie ma żadnego znaczenia prawnego.

W konsekwencji uznać należy, iż powód realizuje swoje uprawnienie z mocy obowiązujących przepisów prawa. Istnieje bowiem domniemanie, że osoba uprawniona korzysta z prawa podmiotowego w sposób legalny, zasługujący na ochronę prawną. Dopiero wykazanie szczególnych okoliczności może domniemanie to obalić i pozwolić na zakwalifikowanie określonego zachowania, jako nadużycia prawa niezasługującego na poparcie z punktu widzenia zasad współżycia społecznego.

Pozwany nie wskazał jaką, przyjętą w społeczeństwie, zasadę współżycia społecznego naruszył Sąd wydając zaskarżony wyrok oraz nadużycie jakiego konkretnego przepisu prawa materialnego uzasadnia zastosowanie tego przepisu. Należy przy tym mieć na względzie że odwołanie się, zwłaszcza tak ogólnikowo jak uczynił to skarżący, do klauzul generalnych przewidzianych w art. 5 k.c. nie może podważać pośrednio mocy obowiązujących przepisów prawnych i uzasadniać konstruowania innych zasad spełniania zobowiązań, niż wynikające z przepisów prawa cywilnego. Z tego względu nie zasługuje na uwzględnienie twierdzenie apelującego, że przebywając za granicą nie miał on wpływu na sposób wykorzystywania nieruchomości. Nie można również uznać, iż sytuacja osobistą lub materialną pozwanego, nie odbiegająca od przeciętnej stanowi wyjątkową okoliczność w rozumieniu przepisu art. 5 k.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy uznał, iż apelacja nie zawiera uzasadnionych zarzutów mogących podważyć stanowisko Sądu Rejonowego, a tym samym jako bezzasadna podlega oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.